

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskomu“

(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godinu „Objavitelju Dalmatinskomu“ i „Smotri Dalmatinskoj“ za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom „Objavitelju Dalmatinskomu“ Kr. 6.—; samoj „Smotri Dalmatinskoj“ Kr. 8.—; Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmerno. Pojedini brojevi stoe 10 para, a zastareni para 20.

Pitanja za predbrojbu, uz koja nema dotičnih svota, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvrstbu, uz koja nema prilične preplate, biti će povraćena. — Preplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Pisma i novce treba šiljati Uredju Objavitelja Dalmatinskog u Zadru.

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

RAT.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

Izvještaji austro-ugarskog i njemačkog glavnog stana od 21., 22. i 23. jula nalaze se u „Objavitelju Dalmatinskому“.

Izvještaji bugarskog glavnog stana.

SOFIJA, 22. Izvještaj generalnog štaba, 21. jula: U obliku Cerne, na visu 1050 živahna neprijateljska vatra, koju je naša artiljerijska vatra ugusila. Na Dobropolju prilično živahna artiljerijska vatra. Kod Bahova na našoj strani živahna minskva vatra. Istočno od Cerne jedan odjeljak provali u neprijateljske strješljake rovove, iz kojih zvane srpskih zarobljenika, više pušaka i jednu mitraljezu.

Gospodska Kuća.

BEĆ, 21. Gospodska je Kuća otrsila nekoliko zakonskih osnova, koje je Zastupnička Kuća odobrila, među tim: novelu o osiguranju protiv nezgoda ratniku i preuređenje opskrbnog prinosa za obitelji pozvanikâ; primila je i više rezolucija o proširenju sanitetske službe; preinačila je zakonske osnove, koje je Zastupnička Kuća otrsila, o izuzetnom potčinjavanju civilnih osoba vojnoj sudbenosti, o pregledanju presuda poljskih i prijekih sudova i o poročničkim popisima, tako da osnove moraju opt doći pred Zastupničku Kuću. Kuća se zatim odgodila za neizvjesno vrijeme.

Članovi egzekutivnog odbora i oni koji predaju ustanovnom odboru izjavile su spremnim da učestvuju u radu ustanove komisije u dogovoru sa ostalim grupama Gospodske Kuće.

Cesar Karlo na galičkoj fronti.

LAVOV, 22. Cesar je krenuo sinoć sa malom pratnjom, u kojoj je i ministar izvanjskih posala grof Czernin i poglavica generalnog štaba general pješadije Arz, na frontu u istočnoj Galiciji, da se tam zadrži 24 sata. Cesar je prispolio u 3 s. i popodne u sjedište zapovjedništva vojne skupine generala pukovnika Böhm-Ermollija. Zapovjednik vojne skupine i njegov štab prijavile se vladaru. Cesar je saslušao odjeljku izvještaj generala pukovnika Böhm-Ermollija o vojnoj situaciji, zatim se odveze u sadašnje sjedište zapovjednika vojne fronte generala feldmarsala princa Leopolda bavarskoga. Princ i njegov štab čekaju vladara pred glavnim stanom. Pošto se vojna situacija pretresla, Cesar s pratnjom nastavi put na frontu. Za vožnje previšnji se vojskovogja na novo nagje na domaku neprijateljske vatre. Ali Cesar nije mario za opasnosti. Ustavlja se u jednom od starih dvoraca Šubičkih kod Brodaja; tu Cesar stade na tarcu i sasluša izvještaj zapovjednika i poglavice njegovog štaba o našim i neprijateljskim linijama, te sâm popunjava objašnjenja. Na daljog vožnji Cesar je pregledao odjeljke pojedinih pukovnija, koje su u zadnjim bojevima na liniji Brzezany-Koniuchy-Zborov nepronalaznu slavu steke, poglavito odjeljke pješadijskih pukovnija br. 6 i 86. Previšnji voj ovoja izreče svoje oplo priznanje oficirima i momčadi ovih prokušanih četa, i pričvrstio je na prsa raznih vojnika vidljivo obilježje svoga divljenja. Na večer Cesar se povrati u malu

stanici, gdje je još jednom pretresao situaciju sa zapovjednikom vojne skupine i poglavicom generalnog štaba.

Njemački Car na istoku.

BERLIN, 22. Car je krenuo na istok.

Izjave Lloyd Georgea.

LONDON, 23. (Agencija Reuter). Na godišnjoj svečanosti proslave belgijske nezavisnosti u Londonu ministar predsjednik Lloyd George učinio je važnih izjave o ratnom stanju, da odgovori na govor novog kancelara. On je najprije podsetio na nezaboravne zasluge, što je Belgija stekla za međunarodna prava kao prolaz između središnjih vlasti i zapada, kad je ono s ogorčenjem odbila njemačke prijedloge. Belgija je radi toga imala da trpi, ali spas će joj bez sumnje doći. Govor državnog kancelara pokazuje — kaže Lloyd George — da su glavne vlasti u Njemačkoj u ovom času za rat. U govoru nema nadanja Belgiji; Belgija se niti ne spominje; govor je paće pun prijetnja protiv Belgije. Sto se tiče podmorničkog ratovanja, koje bi moralio da učini Englesku nesposobnom za rat, to Lloyd George uvjera, da Engleska stalno uvećava svoj proizvod a svoje gubitke na moru po malo umanjuje. Engleska će ove godine graditi četiri puta toliko brodova koliko ih je lani gradila. Naprama tvrdnji, da će Njemicu moriti glaglu Engleze, Lloyd George kaže, da su zalihe živeža u Engleskoj već obezbrijene za god. 1917.-18. naravno, štedeci na njima kako treba. Engleska sada sprema gospodarski plan, koji će joj obezbiti životne namirnice za 1918 godinu, sve i da gubici engleskih laga rastu. Engleska — kaže Lloyd George — može da sklopi mir sa slobodnom Njemačkom, ali nikako neće da ga sklopi sa Njemačkom nad kojom vlada autokracija. U nastajnim bojevima na istoku i na zapadu mora svaki njemački vojnik znati, da gine za vojničku autokraciju. S druge strane svaki momak u savezničkim četama zna, da izlaze svoj život za slobodu i nedovisnost svoje domovine, za međunarodna prava, za pravednost. Ovo uvjerenje ulijeva nam srčanost, više nego li i sama svijest o našim velikim, neistrošenim sredstvima, da se bijemo do kraja, jer znamo, da je naš zadatak uzdržavati i braniti budućnost čovještva.

Ministarска kriza u Rusiji.

AMSTERDAM, 21. Agencija Reuter javlja iz Petrograda. Po «Birševskoj Vjedomosti» knez je Lvov dao ostavku; Kerenski je postao ministrom predsjednikom, a zasad ostaje i ministrom rata. Čeretel imenovan je za ministra unutrašnjih posala, a u isto vrijeme pridržaje ministarstvo pošte; Nekrasov je privremeno preuzeo ministarstvo pravde.

STOCKHOLM, 22. Do vijestima iz Petrograda, ministarska je kiza riješena; svu ministri ostaju.

Autonomija Finske.

HELSINGFORS, 22. Vijest petrogradske agencije, 15. jula. Sabor je primio sa 136 protiv 55 glasova zakonsku osnovu o autonomiji Finske.

Atentat na Kerenskoga.

PETROGRAD, 21. (Reuter). U Plocku ispaljena su tri bica na ministra rata Kerenskoga, ali ga nijesu pogodili.

vipavsku dolinu. Ovuđa se prostirahu naše linije područjem Salcana preko Dambera i Gracinje, do panovske šume, koju dijeli duboko utri rosentalski put od Sv. Marka. Preko ovog ošumljenog vrhunca pružaju se linije dolje prema Vipavi te južno od ove rijeke uz Spacapani na Fajti hrib, čiji je vrhunc, kota 464, bio u našim rukama, a zapadni i niži u talijanskim. Od Fajti hriba pružaju se naši rovovi zapadno uz Kostanjevici prema Hudom logu, da se zapadno od Jamlja skoro pravcem spuste k moru.

Fajti hrib je sjeverni oslon naše pozicije na Komenskoj visoravni, koju dijeli Vallone od doberobske visoravni, pozorišta prihvatitih bitaka na Soči. Prema tome treba razlikovati na fronti na Soči, dugoj otprilike 60 km od Tolminu do mora, tri odjeljka: sjeverni, visoravni Bainski i Trnovski; srednji, vipavsku dolinu između Brda Gabrijela i Fajti hriba, i treći, južni, od Fajti hriba do mora.

Na ovim trim odjeljcima, prostorno baš odjeljenim jedan od drugoga, buktišće deseta bitka na Soči, koja se prema tome sastoji iz triju velikih bitaka. Svaka se od ovih djelimičnih bitaka, zavisnih jedna od druge i prostorom i vremenom, prikazuje kao posebni boj, po kojem su napadači — Talijanci — bijeli postići osobiti taktični cilj. Ukupni cilj, koji proizlazi iz uspjeha ovih djelimičnih bitaka, morao je da bude probijanje naše fronte i slobodan prolaz do Trsta. Deseta je bitka na Soči svršila tako da Talijanci, bez obzira na male predjele uspjehu,

Prilike u Rusiji.

PETROGRAD, 22. (Reuter). Kerenski je poslao u Revel, Helsingfors i u druge luke telegram koji glasi: Sada je nepobitno utvrgeno, da se ne radi u Petrogradu nastali sudjelovanjem agenata njemačke vlade. Ministar pozivlje sve prave prijatelje demokracije, da se okupe oko privremene vlade, da brane domovinu i revoluciju od inozemnog neprijatelja i njegovih saveznika u zemlji.

PETROGRAD, 22. Brzojavna agencija. Vlada je tvrdo odlučila, da će apsiti osobe, na koje se sumnja, da su u kažnjivim odnosima sa Njemačkom. Vladi su vlasti već nekoliko osoba zatvorena.

PETROGRAD, 22. Brzojavna agencija. Privremena je vlada odlučila da uapsi sve osobe, koje su sudjelovale u oružanim napadima na vladinu vlast i da ih izruči sudu, jer da su krive izdajstva na stetu domovine i revolucije.

PETROGRAD, 23. Brzojavna agencija. General Kralović imenovan je na mjesto Gutera vrhovnim zapovjednikom na jugo-zapadnoj fronti.

STOCKHOLM, 22. Agencija Reuter javlja iz Kijeva: Ukrainska Duma izjavila je brzojavno svoju solidarnost sa privremenom vladom, osigurajući nemire.

PETROGRAD, 23. Vijest petrogradske agencije. Privremena vlada izdala je izjavu, u kojoj, s obzirom na ofenzivu središnjih vlasti, opominje ruski narod, da u ovom strašnom času ne stavljaju u opasnost slobodnu Rusiju daljim zapletajima i pobunama. Vlada uvjera, da se neće ni jedne kapi kri ukrški vojnika prolijiti za svrhe, koje ne odgovaraju osjećanju demokracije.

Prodor kod Zborova.

Dne 1. o. mj. ruski je generalissimus Brusilov počeo pod pritiskom Engleske ofenzivu, a kao mjesto navale izabrao je prostor između Zborova i Stanislavova. Zašto je baš na tom mjestu navljava, u prvom času nije bilo jasno, što više, sav se je svijet nekako začudio, da se navala provodi baš na austrijskom teritoriju, a tamo je ruska vlada svečano izjavila, da stoji na principu mira bez osvajanja i odšteta. Istom je kasnije postalo jasno, da je i mjesto navale odredila Engleska. Prvi ofenzivni udarci bili su kod Konjuha i Brzegana. Mislio se dakle, da Brusilov kani nastaviti svoju prošlogodišnju stratešku osnovu, po kojoj je htio ponovno osvojiti Lavov.

Ali bilo da su ga teški gubici i teški porazi, koje je do 7. o. mj. pretrpio u tom odsječku, a pragnuti, da traži novu navalnu točku, bilo da je međutim primio nove upute od Engleske, najedaredno je svu svoju silu prebacio u prostor kod Stanislavova, gdje mu je uspjelo, da našu frontu potisne do preko Kalusza. Bilo je jasno, da mu je bila namjera, prodrijeti u pravcu na Stryj i Drohobic, gdje se nalazi naše petroješko područje, koje je tokom zatorno Engleskoj, jer se iz njega opskrbljuju podmornice nužnim zaliham benzina.

No naskoro, jedva što je počeo provajati svoju glavnu osnovu, zastao je Brusilovu dah. U Kaluszu Rusi nisu mogli ostati ni dvanaest sati, s lijeve obale Lomnice protjerani su još brže, a već su naše hrabre čete stale potiskivati Ruse na njihove izlazne pozicije, zauzevši jurišem visove kod Novica i odbranivši ih protiv svih ruskih protunavala.

niješi ni na jednom od triju odsječaka — a da se ne govori o velikoj i o davanu željenoj naobi — mogli provesti svoje taktične ciljeve. Bojevi na visoravni Bainskoj i Trnovskoj kao gođ i oni u vipavskoj dolini i hrvanje na komenskoj visoravni završile su potpunim porazom neprijatelja. Talijance se opet potuklo u desetoj bici na Soči, i to još krvavije i teže nego za prvašnjih devet bitaka.

Pripreme Talijanaca za bitku.

Talijanci su bez sumnje napeli u desetoj bici na Soči sve svoje sile od početka čitavog rata. Mnogi su zarobljenici složno izjavili, da je njihova zemlja napela „ultima forza“, da ovaj put pobijedi. Svi su oni, časnici i momčadi, bili najdužljiblje o tom uvereni, da će sada prodrijeti. Sigurnost u pobjedu, koja se do sada nije mogla utvrditi u vojnicima Savoje, punila je sada svjeće srce. Momčad zarobljenica je sada učinila svične srce. Momčad zarobljenica osobito za zadnjih bitaka veselila se, kad su bez puške i ratne opreme isla iz naših pozicija u zarobljenički tabor; ali sada su bila — na početku bitke — osorna i smiona. Časnici se ponašaju osobito objesno i oholo. «Čadorna je sada», reče jedan od njih doslovce, «sabrazao toliko čelika, da će smrskati svaki otpor. Nema vam pomoći, ovaj ćemo put u Trst i ako ustreba četredeset dana». Što je više dana bitke izmicalo i što je više isčezavao «sakupljeni čelik», a da Talijanci ne dogođe u Trst, lica su talijanskih časnika bila sve tamnija, zlovil-

Megutim se naše vojno vodstvo spremalo na protuudarac. Ruska se brojčana premje može uspješno svladati samo napadajem s boka. Za takav napadaj ima po prirodi stvari dvije točke: desno (sjeverno) rusko krilo ili lijevo (južno). Pogled na zemljovid pokazuje, da put u lijevo krilo vodi kroz gorovit kraj s malo komunikacija, pa je bilo stoga gotovo izvjesno, da udarac mora doći sa sjevera. A tu je i došao. Dne 19. o. mj. nakon kratke, ali snažne topovske priprave, njemački su i naši zborovi navali na ruske pozicije, probili u širini od 15 km, tri jake ruske obrambene linije te time načinili rupu u rusku frontu, kroz koju su, bez prekida u boju, prodrijeti u sjevernom dijelu preko Olejov-Zalošće, koja leži 15 km. iza ruske fronte. Operacijski je cilj bez svake sumnje Tarnopolj, jer je to mjesto jedino iza ruske fronte u Galiciji, koje je željeznicom spojeno s Rusijom, i preko kojeg Rusi mogu dovoziti nove čete i strelije.

No kanimo se razmatranja o vojničkim posljedicama tog prodora, koji će na svaki način djelovati porazno na onu rusku vojsku, koja stoji u prostoru Stanislavov-Novica. Svakako je prodor sam djelo od neizmjernog zamašja. Još je prije nekoliko dana vrlo uvaženi vojnički stručnjak „Berl. Tagblatt“, pišući o situaciji u Galiciji, izrazio svoje mišljenje, da je u današnje doba obrambene borbe pobijanje neprijateljske fronte nemoguća stvar, te to svoje mišljenje također strukovno obrazložio. Danas baš na toj galičkoj fronti naši i njemački zborovi stote 15 do 20 km. iza ruske fronte, progoneći porezenog neprijatelja. Već sama ta činjenica mora da nas ispiši s nejboljim nadama i očekivanjima za budućnost. Još nam je svima u pametni prodor kod Gorlica i Tarnova od 2 svibnja 1915. Ne idemo tako daleko, da već sada prodor kod Zborova stavljamo u isti red s Gorlicom, jer će to pokazati istom narednim danim, ipak ne mislimo, da pretjeravamo, ako velimo, da bi mogao dovesti do sličnih uspjeha, ako Rusima ne pogje za rukom, da makar uz najveće žrtve zabrije tu rupu u svoj fronti.

Ne smiju se pustiti svida ni posljedice pobedosnog tog prodora na entitetu i na samu Rusiju. Već je uzmak Rusi kod Kalusza izazvao u Italiji pravu stravu, pa je očito, da će sadašnje ugrožavanje čitave ruske fronte u Galiciji porazno utjecati na raspolaženje kod entete, koja se je od ruske ofenzive nadala, da će nas, ako ništa drugo, barem zabiljevit, dok ne stigne — američka pomoć.

A istom utjecajem ovog poraza na samu Rusiju! Već je činjenica, da je preduzeta ofenziva dovela u Petrogradu do krvavih demonstracija, uslijed koje su ostavili vladu svi gragijski elementi. Sto će se istom desiti, kad se u Petrogradu sazna za sadašnji prodor ruske fronte, koji stavlja na kocku čitavu ofenzivu, a time i ogromne žrtve, koje su se prinijele za Englesku. Zadnje petrogradske demonstracije već su nosile obilježje protutentinog potvrditava; pisanje ruske štampe odaje, da se pušča raspoloženje sve više okreće od entete i zahljeva mir. Nije isključeno, dapače je vjerojatno, da će naša ofenziva, koja je, kako to naročito naglašuju naši i njemački službeni izvještaji izazvana isključivo ruskim napadnjima, pospješiti, da u Rusiji dobiju

Sa istočnog bojišta.

Pred Tarnopolom.

Izvođači s ruskog ratišta javljaju, da su naše i njemačke čete probile mostobran pred Tarnopolom, i da grad sâm već gori. Znamo iz istaknuta uzmaka u god. 1915., pa također iz istaknuta sadašnjeg uzmaka, da su oblacim dima, koji se nadviđaju nad ovim gradom, u kojem su Rusi od konca kolovoza 1914., najbolji znak, da ga napuštaju. Oslobođenje je Tarnopola dakle samo još pitanje kratkog vremena.

Ali je brzo zauzeće mostobrana tarsnopoljskog u isti čas i znak, da je skršena otporna snaga XI. ruske vojske, kod koje su saveznici probili rusku liniju. Kad smo god. 1915. potisnuli Ruse iz Galicije, oni su na liniji Sereta izgradili jake pozicije, iz kojih su onda prošle godine za Brusilovljeve ofenzive prešli u navalu te potisnuli našu frontu do Zborova. S obzirom na to morale su naše čete računati s jakim otporom Rusa na Seretu i naročito kod Tarnopola, koji povrh toga kao željezničko spojšte s Rusijom ima veliku važnost. Sad je ta jaka mostna brana probijena u prvom jurišu, a grad sam gori, što baca vrlo čudno svjetlo na rusku vojsku.

Ujedno poraza XI. ruske vojske zamjećuje se i na položaju VII. ruske vojske kod Brzezana. Ruski visinski položaji kod Konjuha, nešto sjeverno od Brzezana, već su našim rukama, a kod Brzezana samih, kako javlja njemački izvještaj, već popušta VII. ruska vojska uslijed našeg pritiska na nezin desni bok. Budući da su naše čete već prekorale željeznički prugu, što no vodi iz Brzezana u Tarnopol, a druga se pruga nalazi istom 40 km na jugu — pruga Stanislav-Bučač, — to bi, ako se naše prodiranje nastavi u istom tempu kao sada, VII. vojska mogla dosegnuti u sličan položaj, u kojem je bila vojska Ratka Dimitrijeva poslije prodraza kod Gorlica.

Sve više se nameće paralela sadašnjeg prodora s onim kod Gorlica, a pod izvjesno nema nijednog iskrenog patriote, koji ne bi želio, da sadašnja naša pobedonosna ofenziva urodi istim plodom i uspjehom. Otkad je u Rusiji došlo do revolucije, osim pothvata kod Lobodske mostne brane, koji se nije mogao odgoditi, naše su vojske na ruskoj fronti stajale mirno. Vlade centralnih vlasti sporazumjele su se, da neće smetati ruski narod u njegovom nastajanju, da sredi svoje unutrašnje prilike i da nagije novu političku orijentaciju. Bili smo tako pošteni, te nismo htjeli izrabiti demoralizaciju ruske vojske, koja je bila prva posljedica revolucije, a odražavala se je u ogromnom bježanju vojnika s fronte.

Što više, dali smo Rusima sijaset dokaza naše predusretljivosti, tako da je neko vrijeme na ruskoj fronti vladalo pravo primirje, najbolji dokaz, da centralne vlasti nisu htjele u svoju korist izrabiti žalosne prilike ruskih vojski, već su naprotiv pružile dokaz, da vode rat na poštenoj podlozi, da njihova ratna politika počiva na etičkim načelima.

Ali toga Rusi ili nisu shvatili, ili nisu htjeli shvatiti pod pritiskom Engleske i ostalih nemirnih država. Prekršili su svoja načela o miru bez aneksija i kontribucija, iako im se je s. naše strane više puta izjavilo, da i monarhija prihvata taj princip, pa su na nas navalili s očitom namjerom, da osvoje austrijsko područje. Pored svega toga centralne vlasti nisu mogle mirno gledati, kako Rusi navaluju na austrijsko tlo. Ne samo pripadna težnja otpora, već i strateško načelo, da je najbolja obrana navalna, primorala nas je, da na rusku ofenzivu odgovorimo protufenzivom, pa da na taj način tražimo odmazdu za nestalost u ruskom mišljenju.

Oni su svoju ofenzivu i efemerne njezine uspjehe platili ogromnim žrtvama, a napredak naše ofenzive nam daje nadu, da će te žrtve biti još ogromnije, a da ćemo Ruse s oružjem naučiti, kako se ima shvatiti načelo mira bez aneksija i kontribucija.

Napredovanje u istočnoj Galiciji.

U Beču, 23. srpnja, Iz stana se ratne štampe javlja: Napredovanje austro-ugarskih i njemačkih jurišnih četa brzo i očigledno stječe prostora. Rusi uzmici uz mjestimični snažni otpor svojih laznicu, što ga međutim naše čete doskora skrše svojim udarcima. Avijatičari su opet s velikim uspjehom učestvovali kod progona. Oni prvi slijede uzmici učenje nepratitelja i prouzrokuju metež vatrom svojih puščanih strojeva, naročito na točkama, gdje se sastaju čete i povozi. Eskadra je zrakoplove sprječila, da se smješte u vagonе čete i transporti materijala na kolodvoru u Tarnopolu. Rusi su moralni izprazniti svoje položaje, također istočno od Brzezana. Austro-ugarske su čete poslije žestokoga

strane. A talijansko je novinstvo neuornino u puno diple diplilo hvalospjev.

Ispređeno sa duševnim pripravljaljalo se materijalno raspoloženje. Prema stanovitim znakovima moglo se zaključiti, da je talijanski generalni štab pripravlja već u decembru navalu na cijelu frontu na Soči. Bilo je se po iskustvu iz devele bitke na Soči niješ osjećati dosta jakima, bilo iz političkih razloga — u jednu riječ, nijesu u decembru navalili kako su zamislili.

Za ovog razmaka vremena Talijanci su se neumorno pripremali na veliku bitku, koja im je po njihovom mišljenju morala donijeti odluku, t. j. osvojenje Trsta. Uređeš ne manje nego 32 nove regimene i upotrebljene su, da ojačaju drugu i treću armiju na Soči. Sagradili su nove spojeve, sagradili otraga nove obrambene pozicije i na samoj su fronti neprestano učvršćivali pozicije, a gragaju ih tako da što više odole. Postavljene su nove baterije. Tako se prometnu brdo Sabotin, koji leži baš sučelice na drugom brijezu Soče prama Svetom Brdu, u jaku topovsku tvrđavu. Talijanac je rogjeni kamenar i žid — te je sa povalnim umjećem sagradio bezbrojne pećine za topove u tvrdim klisurama Sabotina. Zatim se umnožao broj minometala, osobito većih, i broj mitraljeza. Engleska im daće topove, Amerika strijelje, Francuska zračna letila — za šest mjeseci nije talijansko vojno vođstvo drugo radilo nego svoju armiju pripravljalo za veliku bitku. Pri tome ih pomagala industrija polovice svijeta.

(Sljedi).

boja osvojile mjesto Byski i priključni položaj na sjevero-istoku, što su ga imali prije početka ruske ofenzive, kao i vis Tanielsku, sjevero-istočno od Brzezana. U odsječku Lomnice samo pothvati opodnja i jurišnih odjela. Kod Novica, žarišta žestokih bojeva posljednjih dana, uvidjeli su Rusi, da su užalude njihove protunavale; zato ondje užalud življe radi njihovo topništvo.

Prilike u Rusiji.

«Petrogradska brzoprovodna agencija» javlja:

Od ministra-predsjednika kneza Lvova vladinim povjerenicima po provinciji upravljena okružnica veli o događajima od 16. i 17. srpnja u Petrogradu: U jutro 17. došlo je u Petrograd više vojničkih četa iz Kronštata, Oranienbaumu i Peterhofu, kojima se u podne pridružile tri pukovnije i jedan grenadirska bataljona petrogradske posade. Dražene neizmernim mnoštvom oboružanih ljudi, posle su te čete do Tavrijske palatu, gdje su obdržavali sjeđnice vijeće radnika i vojnika, te vijeće seljačkih zastupnika, da pred palatom upriliči oboružan manifestaciju. Nosili su zastave s natpisima: «Dolje s desetoricom kapitalističkih ministara» — «Zahvaljujemo da čitava vlast pregje na radničko i vojničko vijeće!» — Raspoloženje učesnika u toj manifestaciji bilo je neprijateljsko većini spomenutih vijeća.

U isto vrijeme nagruli su na ulicu mnogo brojni oboružani radnici, koji su navijestili istu formulu. Rekvirirani automobili s puščanim strojevima ili oboružanim ljudima jurili su čitavim gradom. Preko dana čulo se u raznim dijelovima grada revolverskih, puščanih i mitraljeških hitaca. Nagrano je mrtvih i ranjenih.

Oko 6 sati pokušali su čopori oboružanih radnika, da uapse ministra Četetelja. Domogli su se međutim ministra poljoprivrede Černova, koji je opet pušten istom poslije govoru maksimaliste Trockoga. U isto doba bila je Tavrijska palata, gdje su se odigravali ti događaji, opkoljena od gустe, do krajnosti uzravane oboružane svjetine, koja je kušala prodrijeti u palatu.

Kako javlja talijanski listovi, predsjednik je ruskoga radničkoga i vojničkoga vijeća Čejdze nezvratno ranjen revolverskim bicem za oboružanih demonstracija posljivenih dana.

«Petrogradska bizojavna agencija» javlja:

Kako je poznato, došlo je do djelomične ministarske krize uslijed nesloge između socijalističkih ministara i ministara iz kadetske stranke, imenito ministra finančnoga Šingarjeva, ministra nastave Manujlova, ministra za javnu pripomoć kneza Šahovskijeva i ministra prometa Nekrasova. Upratibivši ovu kružu, priredile su nekoje čete petrogradske posade pod dojmom propagande boljševika i socijalnih demokrata, te ozlovljene represivne mjerama, koje su se upotrebile protiv četa, štono su se izjavile protiv ofenzive dne 17. o. m. niz oboružanih demonstracija, koje su potrajele još čitavu slijedeću dan.

Dragoga jutra pribila je vlada oglase, kojima se je zabranjivala svaka manifestacija. Odbor radničkih i vojničkih vijeća i odbor vijeće seljačkih zastupnika objedoljani su sa svoje strane zajedničku proklamaciju vojnicima, u kojoj su razložili, da su proti uzbuđenim pukovnjima upotrebljene represivne mjeru uslijed naročitog zahtjeva vojničkih odbora raznih četa. Proklamacija svršavala je s opomenom, da se prema tomu valja kaniti sve manifestacije ili oružanoga pothvata.

Lijevištaj, koji su vlasti stigli o nemirima, što su se dogodili 17. o. m. u gradu i po predgradjima, pokazali su, da je toga dana vladala velika uzravanost. Od jutra pa sve do mrača čuli su se u raznim dijelovima grada, sad ovdje, sad ondje, puščani hici. Osobito Nevskij Prospekt, ta glavna žilja kucavica gradskoga prometa, susjedne ulice bili su pozorište međusobne pucnjave. Na raznim mestima našlo se je mrtvih i ranjenih. Zapadnjutom istragom nije se moglo ustanoviti, gdje je počela pucnjava. Manifestanti tvrde, da su na njih pucali s prozora, a oni dakle da su se moralni branili.

Preko dana preuzimali su mornari iz Kronštata mnogobrojne kućne premetačine po kućama Nevskog i Litijenog i rospektu. Oko 8 sati uveče bio je mir opet uspostavljen.

Droturevolucija Lenjinovaca za sada se izjavila. «Pet. brz. ag.» izdala je opširno saopćenje, iz kojeg se razabire, da su se predale sve bunovničke pukovnije te izručile oružje. Petrogradska je posada sada sasvim u rukama generala Potlevceva.

Naprotiv tomu javlja «Exchange Agentur» iz Petrograda, da je između revolucionaraca i prijavnih vlasti došlo do kompromisa, po kojem se sastavljaju svi nemiri u gradu, dok ne padne odluka o nastavku ofenzive.

O položaju u Petrogradu stige su danas ove vijesti:

Stockholmski list «Socijaldemokraten» dozneće iz najsigurnijega izvora, da je nad Petrogradom proglašeno opsadno stanje. Uredništvo boljševičkoga glasila «Pravde» jurišano je. Demonstranti zahtijevaju, da se Lenjin progoni. «Novoje Vremja» izlazi opet. U viberškom dijelu grada zaplijenjeno je kod radnika 150.000 fišaka.

Vlada je tvrdo odlučila uapsiti sve one, na koje se sumnja, da imaju kažnjivih odnosa s Njemačkom. Vojne oblasti već su radi takovih opuzuba nekolicinu uapsile. Lenjinovo boravište do sebe još nije otvoren.

Privremena je vlada zaključila, uvrstiti opet divizije sve vojničke čete, koje su učestvovali dne 16., 17. i 18. srpnja u oboružanoj uzbuni.

Samostalna Finska.

Iz Helsingforsa se javlja: Dana 19. o. m. u 7 sati na večer održao je sabor samostalne Finske svoju prvu sjednicu. Potpredsjednik Tokor izjavio je, da on i njegov drugovi u vlasti polažu svoje časti te ih stavljaju na raspolažanje sabora. Sabor ih je umolio, neka ostanu, dok sabor izradi novu upravu zemlje.

Dopisnik «Daily Newsa» javlja iz Petrograda,

da je vlada finske države otkazala sve državne ugovore s Rusijom 30. kolovoza.

Iz Ukrajine.

Po vijestima iz Petrograda već je nekoliko dana prekinut saobraćaj s Kijevom. Švedski listovi javljaju iz Kijeva, da su se ukrajinske pukovnije ustručavale, da izvedu zapovijed ruskog ratnog ministra, da pogju na frontu. 5000 ukrajinskih vojnika zapošjelo sve kolodvore te nisu dopustili, da se otpreme satnije. Kijevska je posada pozvala sve ukrajinske pukovnije, da im se pridruže, jer se je centralni odbor ukrajinskih vojnika izjavio proti ofenzivi.

Raspoloženje protiv Engleske.

Petrogradski dopisnik «Daily Newsa» javlja, da se u ruskom glavnom gradu zamjećuje, kako protuenglesko raspoloženje. Šire se razni glasovi o ulozi Engleske u ratu, a u proglašima na narod se označuje Engleska onim faktorom, koji nosi krvnu za produženju rata. Šta više, građanstvo se poziva, neka prirede protu-engleske demonstracije pred engleskim poklisaštvom.

Zapadno bojište.

Bojevi o Courteson.

Iz Züricha se javlja: Francuski glavni stan, da se domogne posjeda strateški veoma važnih položaja kod Courtesona, sabrano je južno i zapadno od toga mjeseta sve raspoložive topničke sile, koje su poput orkana obasiale tučom granata sve njemačke pozicije. Francuska zatorna vatrica, koja je nadmašila sve što je dosad bilo, potrajava je gotovo jedan sat, te se nastavila i u mrklu noć. Tek oko 10 sati odjedared se je obustavila vatrica francuskog topništva i u isti mah počele jurisati francuske korpuse, ponajviše Afrikanci i senegalski crnci uz divljačko bojno urlanje, čarobno osvijetljeni reflektorma. Protiv svakog očekivanja — jer su smatrali njemačke položaje sasvim razorenima — dočekala ih je ubojna vatrica puščanih strojeva i ručnih granata, dok je zaporna vatrica njemačkih topova one mogućivala dopremu pričuva. Dijemci su sruvnili sa zemljom prve jurišne kolone Francuza; oponci prisiljeni je francuski glavni štab, da uslijed njima vatre obustavi dalje navale.

Oko 6 sati pokušali su čopori oboružanih radnika, da uapse ministra Četetelja. Domogli su se međutim ministra poljoprivrede Černova, koji je opet pušten istom poslije govoru maksimaliste Trockoga. U isto doba bila je Tavrijska palata, gdje su se odigravali ti događaji, opkoljena od gustum

nika; bilo ih je oko 600, koji su pod strogom paškom marširali prama Mitrovici; svi su naime zarobljenici isli u Crnu Goru, a odatle u Italiju.

Ja sam s mojim odjelom došao u Rašku, gdje se još tada nalazio vrhovno zapovjedništvo i razili smo nekoliko dana na popravku pute u Mitrovicu. Tu sam vidio više zarobljeničkih transpovata, a svi su marširali pravcem u Mitrovicu. Pred Mitrovicom mi je uspjeo da pobijegnem.

Dročitano, zaključeno, potpisano.

Albert Popler s.r. Franz Pfalzgraf s.r. kapetan.

DALMATINSKE VIJESTI

Pučka Kuhinja u Šibeniku.

Preuzišeni gospodin Namjesnik primio je 21. o. m. iz Šibenika ovaj telegram: Danas otvoreno je ovđe ratna kuhinja uz čednu svećanost. Otvor bi susrećen ođ pučanstva sa živim zadovoljstvom, jer će preko 2000 osoba nači jeftinu prehodu. Dok Vam potpisani to saopće, izražaju to lužanost cijelog grada Vašo Preuzvišenost, koju u prvom redu ide zasluga i hvala za ovakvu plemenu i korisnu ustanovu. Bog poživio Vašu Preuzvišenost. — Odbor ratne kuhinje.

Pišu nam iz Šibenika 21. o. m.

Plemeni poticaj i živa želja Njegove Preuzvišenosti gosp. namjesnika grofa Altemsa, da se i u ovom gradu zasnuje pučka kuhinja, za siromašno pučanstvo, našla je vjerna odaziva kod svih mješovitih vlasti. Blagaj darom preuzvišenog gosp. Namjesnika, susretljivošću i brižnim zauzimanjem presvjetile gosp. admiral Zaccaria i c. k. namjes. savjetnika Calebića, uz neumorni rad i nastojanje općinskog upravnika g. Lugera i ostalih članova općinske uprave, danas je započelo blagotvorno djelovanje ratne kuhinje.

Ante, povjerenik K 5; — po 4 K nadstražari: Berenghi Valenti, Vukušić Mate, Pereza Ante, Sundrov Ivan, Jovanović Risto; — po K 4 stražari: Mageš Spiro, Olivari Jerko, stražar Ljubičić Toma K 5.

Mostar, k.u.k. Festungsschlachtviehdepot K 100. Supetar, kot. poglav. sakupljeno putem opć. uprav. u Postirama, od prinosa rodbine mobiliziranih momaka koje primaju potporu K 288.

Pag, Pavan Ante, trgovac, čisti dobitak na prodaji brašna K 19.92.

Starigrad, sakupljeno u općinskom uredu K 42.56.

Zadar, sakupljeno od uprave «Hrvatske Krune» preko svog lista K 19.

Pučišće, sakupljeno od općine od prinosa rodbine mobiliziranih vojnika, koje primaju potporu K 209.96.

Nerežišće, kao gore K 72.23.

Selca na Braču, opć. uprav. kao gore K 1497.47.

Pag, uprava kontrolnog kotara financ. straže K 39 od kojih polovica za udove i siročad palih na bojnom polju a darovaše: Modrić Ante povjerenik K 4, po K 4 nadstražari: Berenghi Valentini.

Pereza Ante, Sundrov Ivan, Vukušić Mate, Jovanović Risto, Magaš Spiro, Olivari Jerko, nadstražar Kokić Marin K 2, stražar Ljubičić Toma K 5.

Moći kod Čilipa, uprava pučke škole do-prinos za prosinac 1915 K 2.

Nerežišće, sakupljeno od općine od prinosa rodbine mobil. vojn. koje primaju potporu K 69.02.

Zadar, Marko Babac, financ. nadpregleđnik sakupio između 13 drugova financ. straže prigodom vježbanja na strijeljanje u Arbanasima kod Zadra, K 2.60.

Vrboska, opć. uprav. sakupljeno pri razdoblju vojničkih pripomoći obit. mobil. vojn. mjeseca prosinca 1915 i siječnja 1916: u Vrboski K 156.72, u Vrbanju K 199.67.

Makarska, uprava kontrolnog kotara fin. straže K 127 od kojeg iznosa od pada polovica za udovice i siročad palih na bojnom polju, a darovaše: nad-povjerenik Boban Mihajlo K 10, nadpregleđnik Biluš Antun K 3, po K 3 nadstražari: Batina Detar, Brkanović Antun, Bojlat Luka, Aranza Damlijan, Svalina Juraj, Sonić Šimun, Pavić Dujam, Ježinić Josip, Babić Mate, Gabrijević Nikola, stražari: Škerica Marin, Kljaković Šimun, Marušić Silve-

star, Križanac Franjo, Velič Dujam, Jurić Šimun, Bančić Nikola, Ricov Antun, Ribičić Božo; po K 5 nadstražar Leontić Erneš, pregleđnik Bržić Mate, stražari: Britvić Antun, Žižan Ivan, Rakić Andrija; po 4 K nadstražar Stančić Petar, stražar Filipović Lovre, Morić Jakov, Večernik Vjekoslav, Kančia Savin; nadstražar Balarin Ivan K 2, po 4 K stražara: Jurela Tomo i Romac Ivan, stražar Anarić Antun K 2.

Imotski, kot. pogl. sakupljeno pri raznim pri-godama K 248.30, a darovaše: Milićula Oscar K 10, Truccolo braća 20, Dučka štedionica 10, Semiz Mileva 3, Milinović Luka 1, Balac Krsto 3, Sučić Stipe i sinovi 5, Vučemilović Filip 2, Ferrari Pasquale 10, Dr. Jerković i R. Delicarić 20, Giamonja Nikola 5, Vučemilović Marco 5, Vučemilović Lorenzo 5, Dr. Faust Nikolić 5, Tadić Ferdinand 4, Vučemilović Giacomo 3, Benzon Pietro 5, Vučemilović Jure p. Filipa 5, Famiglia fu Ant. Mirose-jević 5, Benzon Petar 4, Milićula Oscar 5, Benzon Petar 4, Župnik Ciste Don Ante Rilov 23, Župnik Aržana Don Davao Matovac 10, Markota Mate 1.

(Sljedi).

Ratni invalid se traži kao nad-gleđnik za imanje kod Knina. Pred-nost imaju praktični vinogradari i oženjeni. Ima stan u naravi, a platu po pogodbi. Prijave: Dalm. pokr. povjerenstvu za skrb oko ratnih invalida u Zadru.

Ratni invalid traži se za privre-menog uzničkog nadziratelja kod c. k. zemaljskog suda u Zadru. Uvjeti: da je po zanatu knjigoveža, plata 2.80 Kr. na dan i 25 Kr. na mjesec ratnog doplatka i odijelo po propisu. — Obratiti se na pokrajinsko povjerenstvo za skrb oko ratnih invalida u Zadru.

„BLANKA“

Izvršujem naručbe najmanje jednog cijelog originalnog sanduka od 200 komada po okolo 20 dkg. - dok zalija traje - po Kr. 55 svaki sanduk franko ovđe, i to samo ako mi bude unaprijed dostavljena odnosna svota.

MARCELLO PATTIERA - Zadar.

एम्प्रेस

Jadranska banka
podružnica Split

počam od

1. siječnja 1917

plaća na uložnim knjižicama

3³/₄ kamata.

एम्प्रेस

NAKLADA DOPISNICA

Skladište papira i kancelarijskih potrepština

MERCUR E. Mikuš - Zadar, ulica sv. Vida 11.

Nugja: Umjetničkih dopisnica i ljubavnih od 5 do 15 h. — Školskih potrepština osobito Zadačnica. — Listova, Kuverata i Računa štampanih za trgovce. — Mapa za pisma 10 kuv. i 10 listova crt. 20—25 h. — Feldpost 1000 komada Kr. 5—6. — Cigaretnog papira: «Riz Abadie» I. 60/100 Kr. 10.50, II. 100/100 Kr. 8.50. «Austria» 100/80 Kr. 4.50. «Samum» II. 120/80 Kr. 8.80. — Fotografskih potrepština. — Trgovačkih knjiga svake vrsti i veličine.

Emailirani tablica
za groblje
sa i bez fotografije

= za dućane i za urede. =

Električna Baterija Kr. 1.40
komplet Kr. 3.90.

Pisaći stroj «Meteor» Kr. 480
također hrv. pismom.

Pečata od gume
i mjeđi.

Novost! Slika N. V. Cara KARLA I. u bojama, veličina 73×50, Kruna 3.50. Okvira svake vrsti i veličine jeftino. — Spaga od papira od 1/2 do 6^{1/2} po kg. Kr. 7, 8, 9, sa gvozdenom žicom 3^{1/2}/m kg. K. 7.80.

POTPLATE od gume i od kože za postole, samo za trgovce i postolare na veliko.

JOSIP JADRONJA - ŠIBENIK

Agenturni, komisionalni i otpremnički posao. — Zastupstvo osiguravajućeg društva «HERCEG-BOSNA». — Zastupstvo i skladište ugl. Tvrtke Michele Truden, Trst. — Zastupstvo i skladište ugl. Tvrtke Miho Sez, Dubrovnik. — Preuzimljene narudžbe svakovrsnih modernih pečata iz gume i mjeđi za pečatni vosak i sve ostale pečatne predmete, sve uz tvorničku cijenu. Brza izradba. — Kupuje prazne vreće i plaća najvišom cijenom.

Oglas.

Općinska štedionica u Benkovcu ukamačuje sve štedioničke uložke od 15. prosinca 1916 do dalnjega sa 4% (četiri posto) čisto, što se ovime do sveopćeg znanja stavlja.

ODBOR.

Poveljeni trgovačko-pomorski meštar.

Zastupstvo i skladište ugl. Tvrtke «HERCEG-BOSNA». — Preuzimljene narudžbe svakovrsnih modernih pečata iz gume i